

COP26: Ιστορική στιγμή για αυτό που πραγματικά χρειάζεται για να διατηρηθεί η ζωή*

Joy Kennedy**

1 Νοεμβρίου 2021

Η πολυαναμενόμενη COP26 ξεκίνησε στις 31 Οκτωβρίου. Έχουν περάσει έξι χρόνια από την έγκριση της Συμφωνίας του Παρισιού στη COP21 και πολλά απομένουν να εφαρμοστούν προκειμένου να εκπληρωθούν οι υποσχέσεις που συμφωνήθηκαν εκείνη την ιστορική στιγμή από τα κράτη μέλη. Τότε ξέραμε ότι ο δρόμος μπροστά μας θα ήταν δύσκολος και ότι η αλλαγή των συστημάτων μας θα απαιτούσε μια ριζική αλλαγή στις πολιτικές και στις συμπεριφορές — αλλά ήμασταν αισιόδοξοι.

Φαινόταν ότι όλα θα μπορούσαν να εξελιχθούν προς το καλύτερο, ότι η συμπεριφορά και η στάση των προνομιούχων θα μπορούσαν να αλλάξουν και ότι στους πιο ευάλωτους θα δοθούν δεόντως τα δικαιώματά τους και η βοήθεια που χρειάζονται και αξίζουν. Η αντιπροσωπεία μας, του Παγκόσμιου Συμβουλίου Εκκλησιών (WCC), στις Διασκέψεις για την Κλιματική Αλλαγή πάντοτε ζητούσε μια μετάνοια (*metanoia*) και μια αλλαγή καρδιάς. Τέλος σκεφτήκαμε και προσευχηθήκαμε να εισακουστούμε.

Αλλά όμως στη συνέχεια! Η αντίσταση στην αλλαγή έγινε πραγματική, από τον διπλασιασμό από τους εμπόρους ενέργειας ορυκτών καυσίμων, στον καταναλωτισμό των άνετων μεσαίων στρωμάτων, στη *laissez faire* κυβερνητική δράση και φοβηθήκαμε ότι θα επικρατούσε το *business as usual*—καθώς είδαμε τις εκπομπές να συνεχίζουν να αυξάνονται. Ήταν αποκαρδιωτικό και απογοητευτικό.

Μία κατάσταση έκτακτης ανάγκης κηρύχθηκε για το κλίμα σε πολλές από τις πόλεις και κωμοπόλεις μας και οργανισμούς μας—συμπεριλαμβανομένου του Παγκόσμιου Συμβουλίου Εκκλησιών. Η νεολαία ξεσηκώθηκε σε όλον τον κόσμο, μαζί με πολλούς από εμάς τους ηλικιωμένους, τους γονείς και τους παππούδες, για να καταγγείλουν την καθυστερημένη δράση των κυβερνήσεων και των εταιρειών και να απαιτήσουν αλλαγή — αλλά συχνά με μικρή ανταπόκριση ή αποτέλεσμα. Οι αυτόχθονες πληθυσμοί ενίσχυσαν τις ενέργειές τους για την προστασία της γης και των υδάτων και για την εφαρμογή των αρχών του UNDRIP***.

Και μετά! Ο COVID-19 χτύπησε και ο κόσμος γνώρισε υποχρεωτικά και αναγκαστικά τις πολιτικές του *lockdown* και ταχείες αλλαγές συμπεριφοράς. Μείναμε έκπληκτοι με τις θετικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις την ίδια στιγμή που οι οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις ήταν σκληρές και έγιναν βαθιά αισθητές. Αλλά μάθαμε ότι αυτή η εξέλιξη θα μπορούσε γρήγορα να αντιστραφεί αν χρειαζόταν και να στραφούμε σε μία ξεκάθαρη ηγεσία. Αυτό ήταν ελπιδοφόρο και σήμαινε ότι απλώς, ίσως υπήρχε μια πιθανότητα να μπορούμε να δούμε το ίδιο είδος θαρραλέας ηγεσίας που θα είχε τη δυνατότητα ν' ανταποκριθεί στην κλιματική κρίση.

Η πανδημία αποκάλυψε τις βαθιές ρωγμές στις κοινωνίες μας και υπήρχε ελπίδα ότι οποιαδήποτε ανάκαμψη θα μπορούσε να είναι δίκαιη και βιώσιμη και πράσινη. Αυτή η αληθινή ισότητα και αμοιβαιότητα θα μπορούσαν να μας οδηγήσει σε νέες κατευθύνσεις όπου τα όνειρα για ένα νέο Κόσμο θα μπορούσαν να γίνουν αντιληπτά και ακόμη ίσως να εκπληρωθούν. Αλλά αυτό δεν θα συμβεί χωρίς σκληρές επιλογές και αφοσιωμένη δουλειά. Θα δούμε το ηθικό θάρρος να μπαίνει μπροστά και να ασκηθεί στον υψηλό βαθμό που χρειάζεται; Πώς θα το κάνουμε να συμβεί;

Σήμερα συμμετέχω στο *Fast For the Climate* για την επιτυχία του COP26. Οι θυσίες για την αντιμετώπιση της πανδημίας ήταν υποχρεωτικές. Η επισιτιστική ανασφάλεια και η έλλειψη πρόσβασης σε τροφή και νερό είναι εκτός ελέγχου πολλών που αντιμετωπίζουν τις καταστροφικές επιπτώσεις στο κλίμα. Η νηστεία είναι μία προσωπική απόφαση και είναι εθελοντική. Είναι ένας τρόπος να δείξουμε την πειθαρχία του περιορισμού, να μας βοηθήσει να εξετάσουμε τις ανάγκες μας πέρα από τις ορέξεις και τις επιθυμίες μας και να προσφέρουμε τους εαυτούς μας ως ζωντανές μαρτυρίες ακολουθώντας το Θέλημα της Αγάπης του Θεού. **Η νηστεία από το φαγητό και το ποτό, από τον άνθρακα, από την ξέφρενη δραστηριότητα, από την απερισκεψία μας δίνει νέες ιδέες για το τι είναι πραγματικά σημαντικό για τη διατήρηση της ζωής.**

Ο χρόνος που εξοικονομείται από τη δυνατότητα να έχουμε εξασφαλισμένο το καθημερινό μας ψωμί μπορεί να αφιερωθεί στην προσευχή και την υπεράσπιση, στην προσέγγιση όσων λαμβάνουν αποφάσεις πέρα από έναν υλιστικό σκοπό και προς την κλιματική δικαιοσύνη. Είναι ένας τρόπος να αναγνωρίσω και να ομολογήσω το δικό μου προνόμιο και να αρχίσω να συμφιλιώνομαι με άλλους που αυτό (το προνόμιο) επηρεάζει ή καταπιέζει. Ρωτάω: τι θα μπορούσα εγώ να δώσω για να ζήσουν οι άλλοι; Τα χρήματα και οι πόροι που εξοικονομούνται από τη νηστεία μπορούν επίσης να συνεισφέρουν σε καλούς σκοπούς που προάγουν τη βασιλεία του Θεού.

Ως γιαγιά, θέλω να μάθω στα εγγόνια μου να είναι γενναία και γενναιόδωρα καθώς αντιμετωπίζουν τον κόσμο που κληρονομούν τώρα, γεμάτο από αβεβαιότητες και κινδύνους και κρίσεις. Πρέπει να γνωρίζουν την αλήθεια για την κατάστασή μας για να είναι ανθεκτικά και προσαρμοστικά, να ενταχθούν στο κίνημα για δικαιοσύνη και συμφιλίωση και να διατηρήσουν την ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον. Το έργο που βρίσκεται μπροστά είναι στους ώμους αυτής της γενιάς και πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να αποτρέψουμε τις χειρότερες καταστροφές μπροστά μας.

Εάν αγαπάμε αληθινά τον Θεό με όλη μας την καρδιά, το μυαλό και την ψυχή μας και αγαπάμε τον πλησίον μας ως τον εαυτό μας, η Μητέρα Γη και όλα τα γεννήματα της που περιλαμβάνονται σε αυτήν την αγάπη, τότε δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να πάρουμε τις βασικές αποφάσεις και να κάνουμε τις ενέργειες για αλλαγή που γνωρίζουμε τόσο πολύ καλά ότι απαιτούνται. Η επιστήμη μας έχει δείξει ξεκάθαρα τι υπάρχει μπροστά μας, και η ανθρώπινη θέληση και δημιουργικότητα μπορούν και πάλι να στραφούν προς τη δικαιοσύνη και την αλήθεια, και πάνω από όλα την αγάπη.

Είθε αυτή η Διάσκεψη για την Κλιματική Αλλαγή και όλοι όσοι την υποστηρίζουν και ασχολούνται με αυτή, να βρουν τρόπους να το κάνουν. Είθε η εμπιστοσύνη και η γενναιοδωρία του πνεύματος να μας οδηγήσουν προς τα εμπρός με ενότητα και ειρηνική συζήτηση σε ένα υγιές συμπέρασμα και μια ξεκάθαρη αποφασιστικότητα να συνεχίσουμε το έργο της οικοδόμησης της κλιματικής δικαιοσύνης. Είθε η υπόσχεση του Παρισιού να εκπληρωθεί σε αυτή τη χρονική στιγμή και να ανατείλει μια νέα αυγή σε αυτόν τον πληγωμένο και όμορφο πλανήτη, αυτή τη Γη, το νησί μας.

*<https://www.oikoumene.org/blog/cop26-historic-moment-into-what-really-matters-to-sustain-life>

Η **Joy Kennedy είναι συντονίστρια της Ομάδας Εργασίας του WCC για την Κλιματική Αλλαγή και βετεράνος πολλών COP. Εργάζεται ως σύμβουλος σε θέματα οικολογικής δικαιοσύνης, κλιματικής αλλαγής και εξόρυξης πόρων ως ηθικών, πνευματικών ζητημάτων. Προηγουμένως, είχε υπηρετήσει σε χαρτοφυλάκιο Οικολογικής Δικαιοσύνης με το Καναδικό Συμβούλιο Εκκλησιών, την Ενωμένη Εκκλησία του Καναδά, την Αγγλικανική Εκκλησία του Καναδά, καθώς και με τις Πρωτοβουλίες KAIROS - Canadian Ecumenical Justice Initiatives.

*** (σημ. μεταφράστριας, Ευθαλίας Παππά, ΣΕΔΔΣ): **UNDRIP, The United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples**, η Διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Αυτόχθονων Λαών είναι ένα διεθνές όργανο που εγκρίθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη στις 13 Σεπτεμβρίου 2007, για να κατοχυρώσει (σύμφωνα με το άρθρο 43) τα δικαιώματα που «αποτελούν τα ελάχιστα πρότυπα για την επιβίωση, την αξιοπρέπεια και ευημερία των αυτόχθονων πληθυσμών του κόσμου».